

Adventni PREGLED I Šabatni GLASNIK

„Ovdje je postojanost svetih, ovdje su oni koji drže zapovijediti Božje i vjeru Isusovu.“ Otk. 14:12.

IZD. 77, BR. 3.

BETL KRIK, MIČ., JANUAR 16, 1900.

CEO BR., 2359.

ALONZO T. JONES

PORUKA TREĆEG ANĐELA: ŠTO JE TO U DUHU I ISTINI? 2. DIO

SVE što je ostvareno ovom velikom trostrukom porukom je urađeno s obzirom na činjenicu da je „čas“ Božjeg „suda došao“. Prema tome jedan veliki cilj Poruke Trećeg Anđela je da pripremi svet za sud; da pripremi da stoje *na* sudu svi koji *prime* poruku; i da sazri svet *za* sud u svima koji, *odbijanjem* poruke koja će ih pripremiti da stoje na sudu, podvrgavaju sebe samom sudu, u svom njegovom užasu.

Reč same poruke je da je „čas njegovog suda došao“; ne da *će* doći, već da „JE došao“. Prema tome, za svakog ko primi poruku, Božji sud postaje uvek prisutna realnost. Svi ti uvek stoje pred sudskom stolicom, i stavljaju se dobrovoljno pod sve testove suda. To je tako u samoj prirodi verovanja poruke; jer kada Božja poruka objavi da je „čas njegovog suda došao“, šta takva poruka može da znači u verovanju osobe za koju nije sadašnja realnost to da je „čas njegovog suda došao“? I kada je smatrano od vernika da je istina to da je „čas njegovog suda došao“, šta takvo verovanje može da znači ako ta osoba ne postavi sebe upravo na sam sud, kao sadašnju stvar, i voljno se ne podvrgne svim istražnim realnostima tog suda?

Ovo je naglašeno daljom činjenicom da ova poruka treba da pripremi narod pripremljen da sretne Gospoda kada on dođe na nebeskim oblacima, — narod koji će biti živ na zemlji kada Gospod dođe, i koji će biti prenet bez da vidi smrt. I svi oni koji će biti spremni moraju biti „nađeni dostojnim da umaknu“ svim zlima koja dođu na zemlju, i „da stanu pred čovečjeg Sina“. Luka 21:36. Moraju biti nađeni dostojnim pre nego što se taj dolazak dogodi, inače neće biti dostojni *na* njegovom dolasku, i, prema tome, ne mogu biti spašeni od njega na njegovom dolasku. A u ovom računanju svake osobe dostojnom, ili nedostojnom, odlučujuća reč je, „Onaj ko je nepravedan neka i dalje bude nepravedan, onaj ko je okaljan neka i dalje bude okaljan, onaj ko je pravedan neka i dalje bude pravedan, i sveti neka i dalje bude svet.“ Otk. 22:11.

Tako, samom prirodom odluke suda u slučajevima onih živih, u vreme poruke da je „čas njegovog suda došao“, očigledno je to da ne postoji više dug proces ispitivanja i vaganja izveštaja jednih protiv drugih; već da je to jednostavno prepoznavanje stanja

svake osobe, u skladu sa tim kakvo *je* to stanje njenim sopstvenim izborom. Upravo onakva kakva *je* u trenutku kada je kriza odluke u njenom slučaju dostignuta, *takva zauvek ostaje*. Ako je pravedna, sud to prepoznaje, i izgovara reč, „Neka i dalje bude pravedan“. A ta reč je tako izgovorena u tom trenutku samo zato što je ona već ono što to kaže da će „i dalje“ biti. Ako je nepravedna, onda je reč suda „Neka i dalje bude nepravedan“; a to je tako rečeno samo zato što je to ono što ona jeste u trenutku, bilo da je sud izgovoren ili ne; i sud, dolazeći u ovaj slučaj baš u tom trenutku, pronalazi to tako, i prepoznaje to, i kaže, „Neka i dalje bude nepravedan“.

I zašto ne bi bilo tako? Ovde je Božja poruka objavljena svakoj naciji i kolenu, i jeziku i narodu, govoreći svima, „Bojte se Boga, i dajte mu slavu“, posebno zato što je „čas njegovog suda došao“. Sa jedne strane, ovde su ljudi koji su primili poruku. Ta poruka ima u sebi potpuno svu božansku silu večnog jevanđelja da ih osposobi za sud; i njihovo samo prihvatanje poruke je priznanje da prepoznaju činjenicu da je „čas njegovog suda došao“, i da su oni u tom „času“. I ako, uprkos ovome, bilo ko od njih živi kao da nije u „času njegovog suda“, i tako bude nepripremljen za blagoslovenu reč koja će biti izgovorena, „Neka i dalje bude pravedan“, a pripremljen je za užasnu reč, „Neka i dalje bude nepravedan“, sigurno niko osim njega samog ne može biti ni na koji način kriv za to. Odluka je kakva jeste zbog njegovog zanemarivanja same stvari koju je on ispovedao da drži, i same stvari koja ga je pozvala na ispovedanje koje on drži.

Sa druge strane, ovde je poruka, objavljena celom svetu, — svakoj naciji, kolenu, jeziku, i narodu, — govoreći, jakim glasom: „Bojte se Boga, i dajte mu slavu; jer je čas njegovog suda došao.“ I ovde su velika mnoštva ljudi koji odbijaju da poveruju da ima bilo kakve istine u izjavi da je „čas njegovog suda došao“. Prema tome, oni, idu dalje svojim putem, potpuno bez obzira na istinu da su u prisustvu suda. Onda, kada je slučaj bilo kog pojedinca među njima dostignut, i reč mora biti, „Onaj ko je nepravedan neka i dalje bude nepravedan“, ovo je takođe samo zbog njegove sopstvene odluke: izgovoren sud je samo prepoznavanje stanja u kojem on *jeste*, i koje je on sam učvrstio svojim zanemarivanjem poruke koja bi sveukupno promenila njegovo stanje, i osposobila ga za drugi svet, „Onaj ko je pravedan neka i dalje bude pravedan“.

Nekoliko pisama je primljeno u ovo Uredništvo, u poslednjih nekoliko sedmica, u kojima se pitalo da li je tačno to da je došla

reč od Duha Proroštva da je sud već započeo nad živima. Što se tiče toga, ne znamo ni za jednu reč koja je to rekla tako izričito. Međutim zašto bi bilo koji vernik u Poruku Trećeg Anđela postavljao bilo kakvo takvo pitanje? Zar mu upravo sama poruka — poruka za koju ispoveda da veruje — ne kaže jasno, jednako jasno kao što Gospod može govoriti, „Čas njegovog suda je došao“? Nije li ova poruka rekla istu stvar svakom Adventisti Sedmog dana od dana kada ju je prvi put čuo?

Pošto je ovo tako, da li je moguće da bilo koji Adventista Sedmog dana još nije naučio da je „čas njegovog suda došao“, kada je ta sama reč ono što je čuo, i ispovedao da veruje od dana kada ju je čuo? A ako bilo koji zakleti vernik u Poruku Trećeg Anđela ne veruje ovoj Božjoj reči, što je, sve ovo vreme ispovedao da veruje, kada mu ona kaže da je čas Božjeg suda došao, da li bi joj on poverovao ako bi mu Gospod rekao ponovo? Da li je moguće da je bilo ko živeo pod ispovedanjem verovanja o ovoj poruci, čak i dan, a ipak se nije postavio u prisustvo suda, i nije se podvrgao svim istražnim testovima suda? Da li je moguće da bilo ko od onih koji ispovedaju da veruju reči da je „čas njegovog suda došao“, joj uopšte nije verovao i sve vreme se ponašao onako kako se ne bi ponašao da je u stvarnosti verovao da je „čas njegovog suda došao“?

Što se tiče svakog vernika u Poruku Trećeg Anđela, svaki pojedinac je rešio to da je, *sa njim samim*, sud počeo nad živima; jer je on živ, i prihvatio je poruku od Boga koja mu objavljuje da je čas Božjeg suda došao. Pošto je živ, i budući da je prihvatio takvu poruku od Boga, samo silom svog ispovedanja, samo zahvaljujući svom verovanju, on ulazi živ, *svakog sata*, na sud. On živi u prisustvu suda. On otvara svoj život svim istražnim testovima suda. I pošto je to tako sa njim, on nikada neće imati nikakvo pitanje da postavi što se tiče toga da li je bilo kakva reč došla da je sud počeo nad živima.

Biće još više o ovom; jer ovo je Poruka Trećeg Anđela.